

A gagyidömping után nagyon jó végignézni Krúdy Gyula remekművét

Nem ér az élet semmit lombos jegenyefák nélkül

A Vígyszínház legutóbbi bemutatója A vörös postakocsi volt. Krúdy Gyula varázslatos mondatai, elgondolkoztató történet, leheletfinom rendezés. És parádés szereposztás. Kamarás Iván, Danis Lidia, Halász Judit, Tahi Tóth László, Hullan Zsuzsa, Vallai Péter, Pápai Erika, Kéri Kitty, Rajhona Ádám. A főszereplő Alvinczi Eduárd megszemélyesítője Lukács Sándor. Vele beszélgettünk az előadásról.

– *Hogyan fogadta a közönség ezt a különleges feldolgozást?*

– Hét előadás után bizakodó a hangulatunk, egyrészt, mert eddig telt házias előadások voltak, másrészt pedig nagyon érzékeny a közönség. Érezni lehetett a csendeket, hogy nagyon odafigyelnek, leköti őket, ami a színpadon történik. Ez nagyon fontos bemutató valamennyiünk, a Vígyszínház és a magyar kultúra életében. Nem a magunk jelentőségét akarom nagyra tenni, de amikor a televíziókból, különböző bulvárlapokból ilyen gagyidömping árad, akkor Krúdy-darabot bemutatni, hangulatát felidézni, filozófiáját, szellemiségét játszani borzasztóan fontos, jelentős dolog. A cél csak az lehet, hogy minél többen megnézzék az előadást és elgondolkozzanak azon, hogy ez az író miket is tudott a magyar emberről. Mert Krúdy úgy magyar, hogy ő soha nem hangoztatta, hogy ő magyar, nem vág fel a magyarságával, de rettenetesen ismeri a magyar életet.

– *A Krúdy-mondatoknak varázsa, zenéjük van. Akadnak-e a darabban kedvenc mondatai.*

– Abban rejlik Krúdy zseniali-

tása, hogy teljesen egyedi módon szólnak meg sorai. Az egyik legkedvesebb mondatom: „Nem ér az élet semmit lombos jegenyefák nélkül.” Ebben nagyon sok minden van. Ezen a 93 ezer négyzetkilométeren élő embereknek ezt a mondatot érteniük kell. Mit jelent, amikor a napi problémák, fél és háromnegyed élet gondjai után az ember lát egy jegenyest, és a tavaszi, nyári napocska vagy a szép őszi napsugár átszüremlik a jegenyesor lombjai között. És azt a jegenyest végigsétálja. Ebben benne van, hogy itt, Közép-Európának ezen a kis területén szakítsunk arra időt, hogy medítáljunk egy kicsit akár legszemélyesebb gondjainkon, akár a közügyeken.

– *Ez a szerep az eddigiek sorában hol helyezkedik el?*

– Mindenképpen a legkedvesebbek között. Harag György rendezésében játszottam a Caligula helytartóját, Ruszt Jóska rendezésében az Orfeusz alászállban Ruttkai Évával lehettem együtt. Marton László rendezte a Vák Béla királyt és a Szentivánéji álmat. Mindenképpen ezek mellé sorolom Alvinczi Eduardot.

Lukács Sándor Igen kedves szerepe Alvinczi Eduárd FOTO: SZALMAS PÉTER

– *Most, amikor beszélgettünk, a természet krúdys hangulatot varázsol a környékre, hiszen esett a hó, kint szép tiszta fehér minden. Több verseskötettel a háta mögött ez a hangulat ösztönzi-e újabb versek, esetleg próza, dráma írására?*

– Nagyon szeretem a friss havat. Két órát lapátoltam, kifejezetten jólesett. Az írással egy kicsit bajban vagyok, mert a színészet most előtérbe került. Ugyanis a következő bemutatandó darabban, Gogol Revizorában is játszani fogok. A járásbíróság elnöke leszek. De várom a tavaszt és főleg a nyarat, amikor remélem, ismét lesz időm tollat fogni. K. T.